

SCHRIFTMEDITATIE

"In de nacht, in welke Hij verraden werd, nam Hij het brood, en als Hij gedankt had, brak Hij het, en zeide: Neemt, eet....."

1 Cor. 11: 23,24

En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. Hoe schoon was de morgenstond van de geschiedenis. Het licht van Gods wijsheid en almacht schitterde in de werken van Zijn handen. Zelfs de nacht zal een lied geweest zijn voor de Schepper van alle dingen. Met blijde mond verkondigde het hemelrond de lof van de Heere. Dag en nacht stonden in het teken van arbeid en rust.

Adam en zijn vrouw bevonden zich in het klare licht van de dag. Zij konden de Heere bewonderen in al Zijn werken. Maar op klaarlichte dag is het nacht geworden. In het paradijs stond de boom van de kennis van goed en kwaad. Toen nam de vrouw van de verboden vrucht, en at. Zij gaf ook haar man, en hij at. Toen gingen hun ogen dicht voor de dag en open in de nacht. Zij werden gewaar dat zij naakt waren. Al het schone lag in het duister. Gevallen is de nacht van de vervreemding. Zon, maan en sterren hebben hun bepaalde glans verloren. Het bebouwen van de hof neemt een einde. Het schepsel van God is op klaarlichte dag ondergegaan in de donkere nacht.

En onder elk bewegen
Is, donker, stil en groot
In schaduwen gelegen
Het water van den dood. (K)

Welk mensenoog zal deze nacht kunnen doorgronden? Welk onderscheidingsvermogen zal in deze duisternis onderscheiden? Wij hebben gezondigd, enerven de heerlijkheid Gods. Zijn gemeenschap verloren we. Zijn Beeld missen we. Nu is de keel een geopend graf. Tongen plegen bedrog. Slangenvenijn is onder de lippen. Monden zijn vol van vervloeking en bitterheid....
In het paradijs is onze spijze vergaan.

Maar in dat paradijs is ook God over de dood opgestaan. Uit Zijn eeuwig welbehagen legt Hij het brood van de Belofte in de harten. Hij openbaart Zich als de VERLOSSENDE GOD.

Eeuwig wonder: Hij geeft de belofte van het brood. Uit het graf wordt het leven opgehaald. God geeft psalmen in de nacht... en niemand vroeg er om. Hij gaf krediet op grond van de aan te brengen losprijs. Betaling van het brood ligt in het besluit en in het vooruitzicht. Menigmaal heeft de Heere in de donkerste nachten Zijn elendigen vertroost. De voorraadschuren van de meerdere Jozef zijn berekend op een groot volk...

Toen is Jezus in de nacht gekomen.. en hoeveel nachten heeft Hij wakende doorgebracht? De toppen van de bergen kunnen gewagen van Zijn zuchten en steunen. Tegenover de donkere nachten van de duistere mens staan de heilige nachten van onze Heere en Heiland. Voor Jezus werden de nachten steeds donkerder... Wij sliepen maar voort toen Zijn bloedzweet op de aarde viel. O, die laatste nacht.. licht en donker dringen om de voorrang. Er is licht in Zijn heilige troost- en afscheidsredenen. Een heiligheid der heiligheden is Zijn dierbaar gebed.

Maar ach, ook het donker grijpt om zich heen. Daar is Judas, de verrader.. hij is heengegaan, de duisternis in. Straks komt hij terug met de gewapende bende. Dan zijn er twistingen onder de discipelen over wie van hen de meeste zou zijn. Er is ook het waterbekken dat door niemand van de discipelen werd aangevat. Waar blijft hun dienstbetoon?

In die laatste nacht zal de zielsbedroefdheid van de Middelaar aan de dood raken. Verbazing en angst zullen Hem treffen.

Lezer... zie, nóg zijn de lichten niet gedoofd in de Paaszaal. In die nacht nam Jezus het brood. Hij zegent het brood. Hij breekt het brood.. Brekende handen en brekend brood.

Terwijl Zijn handen het brood breken, tast Hij Zijn brekend en verbroken vlees. Terwijl Zijn handen de beker aanvatten, ziet Hij Zijn eigen hartebloed.

Om Hem heen zitten de onvernunftigen... de tragen van hart om te geloven.. de onverstandigen.. de overmoedigen.. de moedelozen..de verloochnaars. Jezus gaat die monden vullen met brood. O, die mond. O, die tong.. dat rad van onze geboorte. Maar wat zeg ik? Jezus mond spreekt zeer mededeelzaam en barmhartig: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam. In de nacht, de donkerste nacht... toen Hij verraden werd, gaf Hij brood en wijn. Vlees en bloed. Hebben de discipelen het verstaan? Wat gaat ons dat aan? Wat verstaan wij er van? Is dát hier belangrijk? Jezus weet wat Hij doet. Wat Hij doet is goed. Hij neemt het brood. Hij deelt Zijn verbroken vlees. Hij neemt de wijn en Hij schenkt Zijn vergoten bloed. De bende zoekt nog ijverig naar zwaarden en stokken. Hun hogepriester bidt voor het welslagen van de onderneming. Maar in de Paaszaal is de eeuwigheid in de tijd gekomen. Jezus liefde brandt met volle vlam. En dat voor zulken... die een galgenmaal verdiend hebben... welker mond vol is van winderige woorden. Hij vult in die nacht de monden met brood en wijn. Geliefde gemeente... Volgende maand hopen we, zo de Heere wil, het Heilig Avondmaal te houden. Het wordt gehouden in de morgen. Maar gij zegt: Het nachtelijk duister kleeft mij aan. Gij zegt: Ik ben niet waardig Zijn kind genoemd te worden. Gij zegt: Ik heb gezondigd en gedaan dat kwaad was in Zijn oog. Gij zegt: Hoe zal ik, onheilige, daar komen. Ik zal sterven aan die heiligheid der heiligheden. Gij zegt: Ik mis de zekerheid van het geloof.

U hebt gelijk..U hebt allemaal gelijk. In het paradijs hebben we God verraden. U hebt gelijk... wat moeten wij in de paaszaal DOEN?

't Is waar, mensen...MAAR, in de nacht van het verraad.. in de donkere nacht van smart en angst.. in de nacht toen wij gevlucht zijn.. in de nacht toen wij het zwaard trokken.. in de nacht toen "eigen" zich als "vreemd" gedroeg: Ik ken de mens niet. O, in DIE NACHT nam Hij het brood, zogende en brak.. Juist TOEN zei Hij: Neemt, eet. Hij deed het. Hij doet het, Hij is 'het..

Maar... Wat zegt u? Dat het heel wat is om te gaan? Ja, 't is heel wat om op je plaats te blijven zitten. Misschien voel je je daar veiliger dan aan Zijn tafel. Bedenk echter dat onze plaats verdoemd is. Buiten de Heere Jezus is alles onder de vloek verloren. Is uw plaats wel eens te benauwd geworden? En u, bedroefden om der bijeenkomst wil? U, aangevochtenen? Vlucht..vlucht in de nacht. Geest en Woord grijpe u bij de arm en leide u uit Sodom. Hij kent u. De opperzaal is bereid. Daar is HIJ, die in de nacht het brood nam, dankte en brak. Daar is Jezus. De schapen horen Zijn stem. Hij is het brood dat uit de hemel nederdaalde. Bij lichte dag hebben we God verlaten. In de donkere nacht vielen we in slaap. HIJ BLIJFT.. HIJ NEEMT.. HIJ GEEFT. HIJ zingt met een zeer slecht koor de LOFZANG. Hij heeft alles volbracht. Deze Waarheid moet de dronken Corinthiërs tot nuchterheid brengen. Hier moet hun hart aan breken. Deze Waarheid moet tevens de verslagen harten van zondaren trekken naar de Zaligmaker.

Voorbereiding

Hun harten voelden zij als boeken
in Gods geduchte hand gelegd,
en wisten, dat Hij al hun slecht
gedrag gerecht zou onderzoeken.

Zij lazen bang en hunkrend mee,
en zagen wat Zijn vingers wezen.
Was er niets goeds? hun schaamte en vrezen
groeiden tot een verschroeiend wee.

God had de boeken dicht gedaan,
en zou het grote vonnis spreken.
Toen dorst hun stem de stilte breken:
O Here Jezus, neem ons aan.

En 't bonzend hart, dat ze in zich vonden,
was vlekkeloos en zonder zonden. W.D.M.

In de nacht deelt Hij uit. Nacht en dag is Zijn goedertierenheid geweldig over ons.

Avondmaal.. Hij is onze Gastheer. Zijn betaling is de maaltijd. Zijn dood brengt het leven.

Zijn liefde doet doffe ogen glanzen. Zijn stem doet dove oren horen.

Smaakt en ziet, dat de HEERE goed is.

D.C.O.